

Pamiętam jak dziś słowa Ob. Miceministra Skarbu Państwa: „Emerytura nie jest łaską ani jałmużną ale Waszym prawem, nabytym długoletnią i uczciwą pracą, jest opłaceniem przez państwo zaciągniętego zobowiązania wobec swoich długoletnich, zasłużonych pracowników. Interes Państwa i obywateli wymaga, aby urzędnik był uczciwy i nieprzekupny, ale musi on mieć zabezpieczoną starość, należyte zaopatrzenie emerytalne. Bez takiej pewności, nie można liczyć na zupełne oddanie się urzędników swoim obowiązkom. Emeryci, — mówił Ob. Minister, — mogą spodziewać się ze strony państwa jak największej opieki, zrozumienia i życzliwości dla swoich słusznych, znanych mi postulatów”.

Jasny promień słońca oświeślał wspaniałą, patrycyuszowską postać Ob. Ministra. Serca słuchaczy były żywszym tętnem, pełne dumy i radości, bo przecież te słowa wypowiedziały najkompetentniejsze w Polsce usta, usta Ministra Skarbu który kilkoma pociągnięciami pióra rozwiązać może ten dla nas najważniejszy problem, wszyscy słyszeli na własne uszy solenne zapewnienia, iż ich postulaty zostaną uwzględnione.

Pamiętamy jak dziś, tę długo nie milknącą burzę oklasków, którymi nagrodzono to miłe uznanie nabytych praw, przyrzeczenie spełnienia oczekiwanym, słusznych żądań przyznania ludziom tego, co im się słusznie należy.

Przypominam sobie, jakby to dziś się działo, te zasadnicze postulaty, wysuwane od samego początku naszego działania a mianowicie:

1. Konieczność stosowania obowiązującego art. 6 ustawy emerytalnej, stanowiącego, iż zmiany kwot w poszczególnych grupach uposażenia funkcjonariuszów państwowych i zawo-

dowych-wojskowych, pozostających w służbie czynnej, będą automatycznie stosowane do zaopatrzenia emerytalnego.

2. Przyznanie wszystkim emerytom państwowym, zawodowym wojskowym, samorządowym, monopolowym i przedsiębiorstw państwowych, kart żywnościowych I. kategorii, zwłaszcza, iż inwalidzi państwowi o 45 % niezdolności do zarobkowania takie karty posiadają, natomiast emeryci państwowi, niezdolni do zarobkowania przeważnie w 95 %, otrzymywali karty kategorii II. zapewniające tylko chleb kartkowy.
3. Objęcie pomocą leczniczą emerytów wojskowych, policyjnych i straży granicznej.
4. Uwolnienie dzieci emerytów od chesnego i opłat szkolnych.
5. Uchylenie opłat pocztowych od wypłacanych emerytur.
6. Umożliwienie emerytom nabywania środków opałowich z wyłączeniem pośrednictwa wprost z źródeł rozdzielczych.
7. Przyznanie kart odzieżowych.
8. Wypłacania emerytom, wdowom i sierotom zaległych za czas okupacji uposażeń emerytalnych.

ad 8. Zaległe za czas okupacji uposażenia funkcjonariuszów czynnych i emerytowanych, odpowiednio zwaloryzowane, wraz z procentami składanymi, wypłacone zostały ale tylko funkcjonariuszom i emerytom Narodowego Banku Polskiego.

Czekamy na spełnienie powyższych postulatów odnośnie emerytów.

Zyg.

Wskazówki

dla organizatorów nowych Kół Związku Emerytów państwowych, wdów i sierót.

W celu zorganizowania na danym terenie Stowarzyszenia Emerytów Państwowych, należy w miejscowościach posiadających najmniej 15 emerytów, emerytek i wdów po funkcjonariuszach czynnych i emerytach, porozumieć się z kilkoma z nich, zejść się razem, odczytać statut dla organizacji jednostkowych podany w numerze 3 „Emeryta” z roku 1947, przepisać ten statut w 4 odbitkach i przedłożyć go wraz z stosownym wnioskiem, po podpisaniu przez trzy osoby statutu i wniosku, do właściwego Starostwa powiatowego z prośbą o zatwierdzenie statutu.

Jeżeli do dni 28 nie przyjdzie zakaz, uważa się, że Stowarzyszenie prawnie istnieje i wówczas może ono przyjmować członków, po czym zwołuje Walne Zebranie, wybiera władze, ustala wysokość składek i wpisowego i rozpoczyna swoją działalność. — Stowarzyszenie takie może przy dołączeniu jednego odpisu swego statutu i deklaracji o przystąpieniu oraz odpisu uchwały swego Zarządu wyrażającego zgodę na przystąpienie, przystąpić w charakterze członka do właściwego wojewódzkiego Związku Emerytów. Deklaracja ta winna opiewać:

„Przy dołączeniu odpisu statutu, oraz uchwały Zarządu wyrażającą zgodę na przystąpienie do

Związku Wojewódzkiego w . . . . . w charakterze członka, prosimy o przyjęcie naszego Stowarzyszenia w poczet członków Waszego Zrzeszenia jako Koła Związku przy czym oświadczamy, że znana jest nam treść Waszego statutu, którego postanowieniom bez zastrzeżeń się poddajemy i obowiązujemy się ściśle je przestrzegać.

. . . . ., dnia . . . . .

Sekretarz.

Prezes.

Po przyjęciu przez Związek staje się Koło częścią składową ogólnopolskiej organizacji emerytów, korzystającą z praw członków i musi wypełniać zobowiązania członkowskie.

Skupienia emerytów mogą, zamiast starania się o zatwierdzenie własnego statutu, stać się wprost Kołem Związku Wojewódzkiego na podstawie statutu tegoż Związku a to w ten sposób, że osoba zamierzająca zorganizować Koło zwraca się do Zarządu Związku wojewódzkiego o wyrażenie zgody na założenie Koła w danej miejscowości.

Po otrzymaniu zgody i statutu zwołuje zebranie organizacyjne, na którym należy powziąć uchwałę, iż zebrani w . . . . . w liczbie . . . . . emeryci i emerytki postanowili za zgodą Zarządu